

підприємства, які забезпечують населення та оборону усім необхідним в умовах війни. Є ризики й для місцевих жителів, які перебувають в зоні бойових дій.

Література:

1. Боротьба з кіберзлочинністю в умовах дії воєнного стану: Закон 2149-IX. – LigaZakon: сайт. URL: https://jurliga.ligazakon.net/analytics/210562_borotba-z-kberzlochinnstyu-v-umovakh-d-vonnogo-stanu-zakon-2149-ix

2. Кримінальний кодекс України. – Законодавство України : сайт Верховної Ради України. URL: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/2341-14#Text>

DOI <https://doi.org/10.36059/978-966-397-395-1-27>

РЕАЛІЗАЦІЯ ПРАВА НА ШЛЮБ У МІЖНАРОДНОМУ ПРИВАТНОМУ ПРАВІ: ОСОБЛИВОСТІ ТА ВИКЛИКИ

Мельник Олексій Сергійович

студент СО «Магістр»,

Науковий керівник: Деркач Елла Михайлівна

доктор юридичних наук, професор кафедри конституційного, міжнародного і кримінального права,

Донецький національний університет імені Василя Стуса

м. Вінниця, Україна

Одним з основних видів приватно-правових відносин з іноземним елементом, що регулюються міжнародним приватним правом, є шлюбно-сімейні відносини. В наш час глобалізаційних та міграційних процесів у різних країнах зазначені відносини зазнають постійної трансформації, що знаходить відображення в законодавстві, зокрема в Україні.

Наша держава гарантує захист соціальних прав громадян, у тому числі й права на шлюб, що обумовлює необхідність запровадження на законодавчому рівні ефективного механізму захисту зазначених прав.

У юридичній літературі питанням колізійного регулювання шлюбних і сімейних відносин приділено достатньо уваги таких науковців, як В. Гербута, О. Грабовської, А. Довгерта, О. Бурлай, О. Мережка, О. Розгон, М. Менджули, В. Ткаченко, О. Чумака, І. Шкурської та ін.

Важливим завданням міжнародно-правового врегулювання шлюбно-сімейних відносин є уніфікація правового регулювання у даній сфері.

Колізійні норми, не регулюючи, по суті, шлюбне правовідношення з іноземним елементом, покликані врегулювати (визначити) його зв'язок, що виникає завдяки іноземному елементу, з правопорядками відповідних держав, на території яких виникає таке правовідношення [1]. Варто зазначити, що засадниче значення має закріплення права на шлюб у таких документах, як Загальна декларація прав людини (ст. 16), Конвенція про захист прав людини і основоположних свобод (ст. 12), Конвенція ООН про згоду на одруження, шлюбний вік і реєстрацію шлюбу (ст. 1).

Серед основних нормативно-правових актів, які регулюють укладення шлюбу в міжнародному приватному праві, необхідно зазначити Закон України «Про міжнародне приватне право», Сімейний кодекс України як акт національного законодавства, що встановлює засади шлюбно-сімейної сфери в Україні. Також, на сьогодні Україною укладено понад 15 двосторонніх договорів про правову допомогу у сімейних та цивільних справах, які врегульовують питання укладання шлюбу з іноземним елементом, особистих та майнових прав подружжя, розірвання шлюбу. Наприклад, відповідно до Угоди між Україною та Турецькою Республікою про правову допомогу та співробітництво в цивільних справах (ратифіковано 5 липня 2001 року) «форма укладення шлюбу визначається законодавством Договірної Сторони, на території якої укладається шлюб» [2; 3].

У випадку, коли укладання шлюбу відбувається на території України, такі відносини регламентуються ст. 56 Закону України «Про міжнародне приватне право», відповідно до якої форма і порядок укладення шлюбу в Україні між громадянином України та іноземцем або особою без громадянства, а також між іноземцями або особами без громадянства визначаються правом України. Також, застосовуються вимоги Сімейного кодексу України щодо підстав недійсності шлюбу, який укладений в Україні [4].

Щодо укладення шлюбу за кордоном, то ключовим тут є питання про визнання таких шлюбів в Україні, що залежить від державної належності осіб, які укладають шлюб. Відповідно до ч. 1 ст. 58 ЗУ «Про міжнародне приватне право» шлюб між громадянами України, шлюб між громадянином України та іноземцем, шлюб між громадянином України та особою без громадянства, що укладений за межами України відповідно до права іноземної держави, є дійсним в Україні за умови додержання щодо громадянина України вимог Сімейного кодексу України щодо підстав недійсності шлюбу [4].

Специфікою міжнародного приватно-правового регулювання шлюбних відносин проявляється у необхідності у більшості випадків встановлення спільного особистого закону подружжя. Класичним

прикладом комбінованого підходу до визначення спільного особистого закону подружжя є шкала прив'язок, так звана «шкала Кегеля». Дана шкала передбачає прив'язки у такій послідовності: закон спільного громадянства подружжя; у разі його відсутності – закон останнього спільного громадянства, якщо один із подружжя зберіг його; за його відсутності – закон звичайного спільного місця проживання подружжя на даний момент; у разі відсутності спільного місця проживання – закон останнього спільного місця проживання, якщо один із подружжя і зараз там проживає. За відсутності всіх цих умов – закон держави, з якою відносини мають найбільш тісний зв'язок [5].

Відповідно до статей 60, 63 ЗУ «Про міжнародне приватне право» правові наслідки шлюбу, включаючи припинення шлюбу та правові наслідки такого припинення, визначаються спільним особистим законом подружжя, а за його відсутності – правом держави, в якій подружжя мало останнє спільне місце проживання, за умови, що хоча б один з подружжя все ще має місце проживання у цій державі, а за відсутності такого – правом, з яким обидва з подружжя мають найбільш тісний зв'язок іншим чином. Тобто, закріплений в українському законі підхід відображає класичні засади [4].

Укладання шлюбів з іноземним елементом має певні проблемні аспекти, одним з яких є наявність «культури шлюбів», тобто таких, що визнаються одним правопорядком, проте не визнаються іншим. Така ситуація досить поширена щодо релігійних шлюбів. Окремою проблемою для багатьох юридичних аспектів є визнання розірвання шлюбу (розлучення), що мало місце за кордоном. Основним засобом подолання зазначеної проблеми є саме визнання і виконання – екзекватура рішення правозастосовного органу про розірвання шлюбу, що було винесено в іншій державі або державах. Традиційно визнання може здійснюватися у двох формах: або у вигляді визнання іноземного судового рішення про розлучення судом України, або шляхом легалізації документа про розлучення, виданого за кордоном [2].

Таким чином, приватно-правові відносини з іноземним елементом набули значного поширення у сучасній шлюбно-сімейній сфері. Попри те, що держави намагаються врегулювати дані відносини у своїх нормативно-правових актах та шляхом укладення договорів, проблемні аспекти колізійного регулювання зазначених суспільних відносин зумовлені особливостями шлюбних традицій на рівні національних правових систем, які значно різняться в різних державах. Це зумовлює необхідність як вдосконалення колізійного методу, так і посилення процесів уніфікації правового регулювання шлюбно-сімейних відносин у міжнародному приватному праві (наближення національно-правового

регулювання до вироблених міжнародною практикою механізмів захисту прав та інтересів учасників сімейних відносин).

Література:

1. Ткаченко В. Колізійні питання реалізації права на шлюб у міжнародному приватному праві. URL: <http://pgp-journal.kiev.ua/archive/2020/6/48.pdf>.

2. Барановська Т., Чарченко Є., Кондратенко Д. Колізійні аспекти реалізації права на шлюб у міжнародному приватному праві. URL: <http://journal-app.uzhnu.edu.ua/article/view/282290/276473>

3. Угода між Україною та Турецькою Республікою про правову допомогу та співробітництво в цивільних справах. URL: https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/792_600#Text.

4. Про міжнародне приватне право: Закон України від 23.06.2005 р. № 2709-IV. Відомості Верховної Ради України. 2005. № 32. Ст. 422.

5. Міжнародне приватне право : підручник / [Є. М. Білоусов, І. М. Жуков, В. В. Комаров, І. В. Яковюк та ін.] ; за заг. ред. Є. М. Білоусова, І. В. Яковюка. Харків : Право, 2021. 408 с.

DOI <https://doi.org/10.36059/978-966-397-395-1-28>

УТВЕРДЖЕННЯ ІДЕОЛОГІЇ СОЦІАЛЬНОЇ СПРАВЕДЛИВОСТІ В СУСПІЛЬСТВІ НА ЗАСАДАХ ПРАВОВОГО РЕГУЛЮВАННЯ ЕКОНОМІКИ У ВОЄННИЙ ТА ПОВОЄННИЙ ПЕРІОД

Міщенко Вікторія Сергіївна

кандидат юридичних наук,

науковий співробітник відділу проблем модернізації

господарського права та законодавства

Державна установа «Інститут економіко-правових досліджень

імені В.К. Мамутова Національної академії наук України»,

м. Київ, Україна

На сьогоднішній день в українському суспільстві актуальним є питання правового регулювання процесів повоєнного відновлення України. При цьому на перший план виходять ідеї справедливості та сталості. Це значною мірою зумовлено стратегічним курсом України на інтеграцію до європейської спільноти соціально орієнтованих держав. Тому гармонізація законодавства України і європейського